

Jeg mener også, at det er væsentligt, at arbejdsmiljøet er af høj kvalitet. Der må jeg sige, at jeg er lidt nervøs for, at de positive tendenser, positive ønsker om afbureaukratisering kan betyde, at arbejdsmiljøet ikke er på det høje niveau, som jeg tror det bør være.

Dernæst spørgsmålet om arbejdspladsvurdering. Så vidt jeg har forstået, er det vel ikke så urimeligt med en arbejdspladsvurdering. Det synes jeg faktisk ikke. Er arbejdspladsvurdering ikke bedre end stadige tilsynsbesøg, som jo kan virke u hensigtsmæssige?

Så afbureaukratisering synes jeg er fint, men jeg er bange for, at man, med den metode man har valgt for afbureaukratisering, kommer til at ødelægge arbejdsmiljøet, og det vil vi i Kristeligt Folkeparti ikke medvirke til.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne starte med den sidste taler, hr. Flemming Kofod-Svendsen, og jeg kan erklære mig fuldstændig enig i, at vi ikke med dette forslag lægger op til at forringe arbejdsmiljøet, det er i hvert fald ikke hensigten.

Noget af det, vi savner meget, når vi taler om arbejdsmiljø i Danmark og myndighedernes indsats, er en højere grad af prioritering, for vi har bestemt ikke noget imod arbejdspladsvurderinger dér, hvor det er relevant, hvor der er tale om farlige arbejdspladser og større arbejdspladser.

Men hvis vi taler om de helt små, ufarlige arbejdspladser, er det unødigt bureaukrati. Man må også sætte spørgsmålstejn ved, hvor stor en effekt der er ved en arbejdspladsvurdering, når vi – som arbejdsministeren har sagt herfra – er klar over, at man bare kan aflevere arbejdspladsvurderingen på et kaffefilter.

Det er, som om man er meget optaget af alle de her administrative krav, og jeg synes tit, at denne regering ikke alene i disse spørgsmål, men også på andre felter politisk sætter lighedstejn mellem bureaukrati og det at gøre det bedre. Det er det, vi gerne vil væk fra. Vi vil fjerne noget af bureaukratiet, sådan at det bliver muligt at gøre det bedre for medarbejderne og ikke kun gøre det bedre for bureaukraterne.

Der er tale om et beslutningsforslag. Det kan godt være, at der er et par småfejl, som det er blevet nævnt fra arbejdsministerens og fra SF's

ordførers side, men beslutningsforslaget er der jo ikke formkrav til. Det, der er vigtigt med beslutningsforslag, er jo de politiske oplæg, vi beder en kommende regering komme med.

Der er nogle, der er optaget af, hvor mange gange vi har fremsat det, men vi vil gerne stå ved disse forslag, det er det ene. Det andet er, at talerstolen her jo ikke er vores talerstol, havde jeg nær sagt, det er ikke Folketingets talerstol på den måde. Det er jo også folkets talerstol, og folket er altså ret interesseret i, hvad V og K kan blive enige om ikke mindst i denne tid. Så det er noget af baggrunden for, at vi har valgt at genfremsætte det. Men man kan da altid diskutere, hvor ofte man skal gøre det.

Hr. Knud Erik Kirkegaard havde det bedste argument for at undgå den slags, og det er naturligtvis, at man vedtager forslaget.

Arbejdsministeren talte i sit indlæg om, at det var i strid med at sikre de enkelte lønmodtageres sikkerhed og sundhed. Jeg har allerede nævnt, at det bestemt ikke er hensigten.

Det, vi har set under denne regering og også de forrige Nyrupregeringer – statsminister Poul Nyrup Rasmussen-regeringer, skal jeg måske sige for at være formelt korrekt – er jo, at selv om vi har haft en socialdemokratisk og radikal regering, som på arbejdsmiljøområdet har støttet sig op ad den yderste venstrefløj, så er der ikke sket noget som helst med hensyn til at forbedre arbejdsmiljøet. Der er lige så mange ulykker, som der var, da hr. Poul Nyrup Rasmussen tiltrådte som statsminister i begyndelsen af 1990'erne.

Jeg har set de tal, man lægger så meget vægt på fra regeringens side, hvor man vælger at starte med 1995, når man ser på statistikken. Men det er jo ikke helt rimeligt, al den stund statsministeren jo kom til nogle år før. Så der er stort set ikke sket noget på området, på trods af at man altså har valgt de her bureaukratiske løsninger.

Vi ønsker i V og K at reformere området og sikre, at der faktisk gøres noget, der hjælper lønmodtagerne. Vi er ikke ude på, som f.eks. arbejdsministeren nævner det, at nedlægge BST, tværtimod, havde jeg nær sagt. Vi ønsker, at BST bliver bedre. Vi ønsker, at der kommer konkurrence på området, så man faktisk får et bedre udbytte af de samtaler og af de råd, man får fra BST. Vi har ikke noget som helst i dette forslag om at nedlægge BST, vi har tværtimod forslag om at forbedre det.

Hr. Carsten Hansens indlæg lyder jo nærmest som en røst fra fortiden. Det lyder lidt som jo